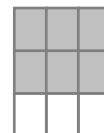

Datum: 22.12.2014
Medij: Večernje novosti
Rubrika: Podvig
Autori: Rade Dragović
Teme: Vojska Srbije

Naslov: Kroz oluju decu unosili u helikopter

Napomena:
Površina: 450
Tiraž: 165227

Strana: 22

ПРИПАДНИЦИ 204. ВАЗДУХОПЛОВНЕ

у немогућим условима спасавали завејане по Војводини

Најтеже је било од стотину
пужених руку одабрати оне
који ће први бити евакуисани

Кроз олују децу уносили у хеликоптер

■ Раде ДРАГОВИЋ

ДЕВОЈЧИЦА се гушила. Када је после вишесатног смрзавања видела хеликоптер, због страха и панике, потрчала је ка њему. У себе је дубоко увукла као нож оштар ваздух и остала без даха. Притрчао сам јој, узео је у наручје. Са неколико речи покушао сам да је смирим. Упркос ударима јаког ветра и дубоким сметовима, донео сам је до летелице где је чекала помоћ.

Овако акцију евакуације завејаних путника са војвођаних путева у фебруару, описује санитетски поручник Владимир Зеџ, који је као војни лекар био део екипе Војске Србије. То је само једна епизода њиховог храброг подвига. Из завејане колоне у немогућим условима само овај тим је за два дана хеликоптером превезао више од 150 најугроженијих.

У завејаним колима било је и дете дијабетичар чије су залихе инсулина биле на измаку - каже Зеџ. Међу евакуисанима било је пацијената са промрзлима прстију и ушљу. Једну девојку смо евакуисали из околине Чантавира, са изузетно ниском телесном

температуром. Била је модра и дехидрирана, инфузију смо јој дали у лету.

У блокади је било деце, старијих, болесних... Прилив угрожених био је огроман, тријажа се радила у најкраћем року. Људи су утопљавани, дотурани су лекови, у ваздуху су монтиране инфузије. Да би смрзнутима сачувао удове, поручник Зеџ је морао да се дохвати и - клешта. Њима је пресекао чак осам бурми које су претиле да зауставе крвоток у прстима блокираних путника.

Чак 42 деце смо упркос дубоким наносима и снажном ветру на рукама унели у хеликоптер. То је био једини начин да се извуку из вејавице - прича овај војни лекар.

Доктор Зеџ само је један у тиму снага за хитно реаговање, трагање и спасавање, из састава 204. ваздухопловне бригаде Војске Србије, која је два дана била у сржи акције спасавања угрожених. Ова формација полетела је на прву вест да су путницима на завејаним путевима и животи под знаком питања.

За командама хеликоптера Ми-8, који се одмах упутио ка завејаним бачким пољима, био је мајор Горан Гајић. Најтеже је било, како каже, од стотину пужених руку уморних и промрзлих путника, који су у војној

летелици видели једини излаз из агоније у којој су се нашли, одабрати оне који ће бити евакуисани.

Угрожених је било на стотине, а у летелицу може само њих 28 - прича Гајић. - Требало је одмах, на прву руку, правилно проценити ко је приоритет за превоз. А осталима објаснити да морају да сачекају свој ред на спас. Слетање и полетање летелице тешке девет тона под ударима ветра и до 80 километара на час - посебна је прича. Све је, срећом, прошло како треба.

Летели су два дана војни хеликоптери готово непрекидно. Направљени су ваздушни мостови ка Зрењанину и Фекетићу. У једном тренутку чак седам летелица узлетало је и слетало у бачку вејавицу. Бригадни генерал Предраг Бандић, командант 204. ваздухопловне бригаде, и сам овековечен са дететом у наручју у акцији спасавања, каже да су официри и војници били изузетно мотивисани да помогну народу.

Сви смо дали свој максимум - јасан је Бандић. - Пилоти су летели у екстремним условима, техничарима су се лепили прсти за хеликоптере. Помоћ народу била је наша обавеза. У оваквим ситуацијама војска доноси своју праву улогу. ■

ЕЛИСЕ РАДИЛЕ БЕЗ ПРЕСТАНКА

ГЕНЕРАЛ Бандић каже да је војна авијација била само део заједничког подухвата, али да су војници летели тамо где је било најхитније. Елисе хеликоптера угашене су тек

када су почеле да стижу добре вести - да у колонама више нема угрожених ученица средње економске школе у Крагујевцу.